

Юристът
Иван Иванов

От Видин до Бургас, за да
избереш Казанлък...

Акценти

Адрес на редакцията: гр. Казанлък, бул. "Розова долина" 100, офис 8 (срещу Митницата)

УСПЕШНО ЗАВЪРШИ ПЪРВИЯТ ВИПУСК НА ТЕХНИЧЕСКИ КОЛЕЖ - КАЗАНЛЪК

В последната седмица на месец юли се проведоха

държавните изпити по теория и практика на студентите от Технически колеж - Казанлък.

„Впечатлени сме от резултатите, които постигнаха

нашите студенти, - заяви проф. д-р инж. Ивайло Ганев, който е председател на Комисията за провеждане на държавните изпити и директор на Технически колеж - Казанлък към Технически университет - София. - Изпитът по теория и практика беше с индивидуални задачи и тестове за всеки студент, разпределени на случаен принцип. Оценяването в условията на пандемична криза допълнително натовари, както комисията, така и студентите. В унисон с най-новите тенденции в обучението и в бъдещата реализация на нашите студенти изпитът беше проведен в електронна среда. Разбира се, крайните оценки се по-

ставят от изпитната комисия".

На държавните изпити се явиха 70 студенти. По думите на проф. Ганев, всички те успешно са ги положили и вече са професионални бакалаври по машиностроене. Представянето на студентите на държавните изпити е много близко до резултатите, които са показали през годините на следването. Отлични оценки са получили около 1/3 от явилите се.

„С представянето си на държавните изпити мисля, че повечето от вече бившите наши студенти, сега absolventи, гледат към бъдещото си развитие в магистърска степен в областта на машиностроенето", - допълни директорът на Колежа в Казанлък. Ръководството на Технически универ-

ситет - София, с активното съдействие на „Арсенал" АД, „М+С Хидравлик" АД и други предприятия от Казанлък, е разработил учебна документация за продължаването на тяхното обучение в рамките на университета.

В момента тече кандидат-студентската кампания в Технически колеж - Казанлък. Ръководството на учебното заведение очаква новите студенти, като се надява те да са също толкова мотивирани като първия випуск на Колежа. „Честито на всички успешно завършили Технически колеж - Казанлък и на добър час!", - пожела проф. Ивайло Ганев.

22 от завършилите първия випуск на Технически колеж в Казанлък са арсеналски кадри. Голяма част от тях имат желание да продължат с магистратура.

ZAKAZANLAK.BG

ЛЮБИМИ РУСКИ ПЕСНИ

в изпълнение на
БОРИСЛАВ НЕДЕВ

Орешака
Балканска скар

1, 2 и 3 септември
от 19 часа

Повече по темата
на стр. 6

„ОРЕШАКА“ ИЗДИРВА АРХИВНИ СНИМКИ

Едно от знаковите места в Казанлък е местността „Орешака“. Днес, възродил традицията на някогашната орехова кория, ресторант „Орешака“ привлича посетителите със своята живописна визия и хубава храна.

Освен всичко това, екипът на ресторанта има желанието да възвърне спомените за едно от емблематичните места на Казанлък.

За целта се издирват стари архивни снимки на самата местност и на заведението, събирало казанлъчани през миналия век.

Всеки, който пази фотографии от своето детство или от своите предци, свързани с „Орешака“, може да ги изпрати на e-mail: tribuna.arsenal@gmail.com или да ги донесе в редакцията на в. „Трибуна Арсенал“. След сканиране на оригиналите, фотосите ще бъдат върнати на техните притежатели. В знак на благодарност за жеста, хората, които се отзоват на призива, ще бъдат приятно изненадани от ресторант „Орешака“.

Ваучер
Храна Edenred

Пазарувайте с Ваучер Храна от Идънред в повече от 10 000 търговски обекта в цялата страна.

С Карта и Ваучер Подарък изберете сами своя най-желан подарък, независимо от вида му: облекло, техника или друго.

www.edenred.bg, bulqaria@edenred.com, +359 2 947 02 20

За връзка: E-mail: tribuna.arsenal@gmail.com

Тел.: 0882987014; 0887846534 – редакция в. „Трибуна Арсенал“

ГОРИ ВЕЧНИЯТ ОГЪН НА ПАМЕТНИКА НА СВОБОДАТА

„Никога не се е виждало такова жестоко и кърваво сражение“ – Сюлейман паша в донесение до Главната квартира.

„Що се отнася до българите, то не ще се уплашат дори ако ги изразходваме до последния човек“ – генерал-майор Николай Столетов, командир на Българското опълчение, в телеграма до Полевия щаб, оценявайки бойните качества на опълченците, проявени на 11 август 1877 година.

Поетът Иван Вазов:

...И днес йощ Балканът, щом буря зафаща...
спомня тоз ден бурен, шуми и препраца
славата му дивна като някой ек
от урва на урва и от век на век!

Отбраната на Шипченския проход е една от най-героичните и решаващи битки по време на Руско-турската Освободителна война 1877-1878 г. Боевете, които се водят от 9 (по нов стил 21-ви) до 13 (26) август 1877 г. между защитниците на прохода и турската армия, влизат в българската история под името Шипченска епопея.

Задачата на малобройния руско-български отряд под командването на ген. Николай Столетов, наброяващ около 7 500 души, е да спре неколкотократно превъзхождащата я по чис-

15. Третият бой на Шипченския проваз, 11 Август 1877 г.
Le troisième combat sur l'abordage de Shipka, le 11 Août 1877.

Издава: М. Камерманя — Русе.

Yanovski
Russi du 16 Fev. 1903

леност армия на Сюлейман паша (около 27 000 души и резерв от 10 000), да не й позволи да премине Балкана и да се съедини с турските части в Североизточна България в помощ на обсадената в Плевен армия на Осман паша.

В течение на шест дни български и руски с огън и шик отблъскват непрекъснатите атаки на турската армия. Отбраната на Шипка продължава и през есента и зимата на 1877 г. Този период влиза в историята като "Зимно Шипченско стоење". Въпреки студата и мъглата, въпреки снежните бури и виелици, защитниците на Шипка геройски бранят прохода. За тези, изпълнени с мъжество и саможертва, дни телеграфът съобщава с кратката фраза: "На Шипка всичко е спокойно".

Боевете продължават и през следващите три дни, но проходът вече здраво е в ръцете на руската армия. Отбраната на Шипка продължава и през есента и зимата на 1877 г. Този период влиза в историята като "Зимно Шипченско стоење". Въпреки студата и мъглата, въпреки снежните бури и виелици, защитниците на Шипка геройски бранят прохода. За тези, изпълнени с мъжество и саможертва, дни телеграфът съобщава с кратката фраза: "На Шипка всичко е спокойно".

Боевете продължават и през следващите три дни, но проходът вече здраво е в ръцете на руската армия. Отбраната на Шипка продължава и през есента и зимата на 1877 г. Този период влиза в историята като "Зимно Шипченско стоење". Въпреки студата и мъглата, въпреки снежните бури и виелици, защитниците на Шипка геройски бранят прохода. За тези, изпълнени с мъжество и саможертва, дни телеграфът съобщава с кратката фраза: "На Шипка всичко е спокойно".

Жертвите, които руските полкове и българските дружини дават на Шипка и в полето при Шейново, са около 11 000 – убити, ранени и безследно изчезнали, а замръзналите и заболелите по време на Зимното шипченско стоење са над 9000 души.

Предстои цялостна реставрация на Паметника на Свободата

„Паметникът на Свободата отразява един от най-драматичните моменти в Освобождението на България от турско робство. Той е един от националните ни символи и с него е свързано националното самочувствие на нашия народ. Самият паметник обаче се нуждае от сериозна реставрационно-консервационна намеса, – отбелязва директорът на НПМ „Шипка-Бузлуджа“ Чавдар Ангелов. - Последният такъв цялостен ремонт е извършен през 1981 година, преди почти 40 години. Метеорологичните условия влияят върху монумента и дойде време българската държава и българското общество да се погрижат за един от най-обичаните исторически обекти у нас“. Той допълва, че на 3 юли Министерството на културата е потвърдило, че ще се ангажира с осигуряване на необходимите средства за провеждане на обществена поръчка, която да определи изпълнителя за изработване на проекта за ремонт на паметника. Подготовката за обявяване на тази поръчка върви в момента и очакванията са, че до 2-3 седмици това ще стане факт – ще има излъчен победител, който да изготви този толкова дългоочакван проект. По думите на д-р Ангелов, проектът трябва да включва реставрация и консервация на фасадите на целия паметник и цялостен ремонт на вътрешното пространство, монтиране на вентилационна система, подмяна на електрическата инсталация, осветлението, системите за охрана – видеонаблюдение, СОТ и всички останали елементи. Всичко това ще премине през няколко нива на съгласуване и ще изисква време. Ако всичко върви без проблеми, надеждите са следващата година, в навечерието на 144-ата годишнина на Шипченската епопея, проектът за реставрация и консервация на Паметника на Свободата да бъде готов, включително с количествено-стойностни сметки. Самото проектиране е с прогнозна стойност 210 хиляди лева с ДДС, като в тази сума се включва и авторският надзор, който би следвало да се изплати, едва след като започнат самите строително-монтажни работи.

Шипка е символ на България и Свобода

Казва историкът д-р Чавдар Ангелов, директор на НПМ „Шипка-Бузлуджа“:

Битката, която се разразява в началото на август 1877 година и продължава 6 дни, е едно от събитията, което несъмнено изиграва важна роля за крайния изход на Руско-турската война. След неуспеха при Стара Загора в края на месец юли руската армия преминава в дефанзивна позиция, която тя е разгърната в по-голямата част по билото на Стара планина. Сюлейман паша изненадва руското командване и насочва своята образцова армия към Шипченския проход, а не към Твърдишко-Еленския или Хайнбоаз, както се е очаквало. Това поставя защитниците на прохода, които са сравнително малоброен отряд, в една много тежка ситуация и едновременно с това – в много отговорна позиция, защото те трябва да спрат устремята на турската армия на север и да предотвратят възможността за деблокиране на обсадения при Плевен Осман паша.

Важното за мен е, че в тази битка ключова роля изиграва Българското опълчение. От сформираниите шест опълченски дружини в началото на войната, в които са се записали като доброволци „най-лудите глави“, пет участват в отбраната на Шипченския проход. Без да се омаловажава фактът, че

Върх Свети Никола преди строителството на паметника

Върх „Св. Николай“
Le sommet du mont St. Nicolas.

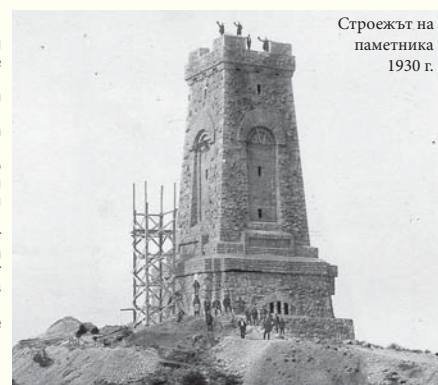
победата е извоювана и с помощта на офицерите и войниците от Бряньския и Орловския полк, които също са част от този отряд, в най-решителните моменти нашето Опълчение проявява волеви и морални качества и спира настъплението на турската войска. Няколко месеца по-късно Българското опълчение е в основата на изграждането на Българската армия. Музей „Шипка-Бузлуджа“ подготвя за 3 март 2021 година изложба, посветена на опълченците, които след края на войната остават в новосформиращата се Българска армия и стигат до най-високи чинове.

Българското опълчение е една еманация на българския народ за отхвърляне на турското потисничество. Към края на Руско-турската освободителна война съставът му наброява 11 500 души, като първите 6 дружини са създадени преди началото на войната, а останалите шест – в хода на самата война, основно от жители на селища в Северна България, освободени по време на военните действия.

Как са успели да отстоят на атаките на турската армия?! Обяснението е в мотивацията на бранителите на прохода. Защото, като се изкачи човек на върха, се вижда цяла България. Опълченците от Казанлъшко и Старозагорско са виждали в Южна България горящите си домове и са имали мотивация турците да не продължат напред. Тези, които са били от Габровско и Севлиево, са виждали къщите си и не са искали да допуснат тези пожарища при тях.

В онези августовски дни на 1877 година са се разиграли епични боеве, при които е било заложено на картата бъдещето на народа ни. Отбелязването на годишнината от Шипченската епопея е важно заради символа. Шипка е символ на България, на Свобода и това вече е заложено в генетичния ни код.

Вторият етап от тези реставрационни дейности ще бъде изработването на нова, съвременна от гледна точка на възможностите за представяне, постоянна експозиция, която да запознае посетителите с епичните боеве при отбраната на прохода през лятото на 1877 година, както и със самото строителство на монумента и на целия комплекс от мемориални места, които се намират в района на Шипченския проход.

Строейт на паметника
1930 г.

По случай 143 години от Шипченската епопея на 22 август 2020 г. Паметникът на Свободата ще бъде с вход свободен за посетителите. Националният флаг ще се вее на върха, а Вечният огън ще гори в памет на героите.

Юлия Младенова
Архивните снимки са публикувани с любезното съдействие на Петя Големанова, която ги предостави от личния си архив за в. „Трибуна Арсенал“

Идеи за дуалното обучение:

ИВАН ИВАНОВ, НАСТАВНИКЪТ НА БЪДЕЩИТЕ МАШИНОСТРОИТЕЛИ

От 2019 година Иван Иванов от Завод 5 е наставник на учениците по програмата за дуално образование, които провеждат практическите си занятия в „Арсенал“. И тази есен фирмата очаква новите момчета и момичета – общо 17 възпитаници на Професионална гимназия „Иван Хаджиенов“. Всички те – четирима от паралелката със специалност „Машини и системи с ЦПУ“ и 13 – от „Мехатроника“, ще започнат да трупат знания и опит в сферата на машиностроенето в реална работна среда. Под вещото ръководство на едни от най-добрите специалисти в различните производствени структури на дружеството. Един от тях е Иван Иванов. Той е възпитаник на Механотехникума в Казанлък. След средното образование завършва Химико-технологичния и металургичен университет в София, специалност „Добив на черни метали“. Има и втора специалност – „Икономика, организация и управление на химическите и металургични производства“.

С „Арсенал“ е свързан животът на неговите родители. Баща му Христо Пърчев е бил технолог, а в периода 1977-1983 година – началник-отдел

като СПТУ, но на съвременно ниво, в което фирмата си подготвя кадри за своето производство. Организацията е направена така, че учениците започват на по-обикновени машини и когато наставниците забележат, че някое дете е по-заинтересовано, му обръщат повече внимание. Във 2-3 курс учениците започват работа на по-съвременни машини и в 4 курс вече са в самото производство. Създават се истински кадри“. По думите на Иван Иванов, на 25-28 години кадрите, които си е „произвела“ немската фирма, вече са истински специалисти и докрай остават на работа в нея.

Запознал се с този много успешен подход, Иван Иванов споделя, че и у нас, в Казанлък, се наблюдава положителна тенденция. През последните години нивото на Механотехникума се е вдигнало, местният бизнес се е втурнал да помага в професионалното образование и взема ученици на стаж, а „Арсенал“ е една от най-активните фирми, които обучават учениците за бъдещи машиностроители.

Но като аналитичен човек, който

„Металургичен“. Майка му Райна Пърчева е дългогодишен началник на Технически архив в завода. С „Арсенал“ два пъти дели трудовия си път досега и самият Иван Иванов. През 1994 година започва като технолог в Завода в Шейново. До 2004 г. работи в отдел „Химико-технологичен“. След това напуска завода в Казанлък. Няколко години работи в Стара Загора като програмист на стругове, фрезови центри, на машини за лазерно, плазмено и газово рязане. През 2016-а отново се връща в „Арсенал“. В момента е настройчик-програмист на машини в цех 134 на Завод 5. Един от най-добрите специалисти, по мнению на колеги. От миналата година се е заел с отговорната задача да обучава в практически умения учениците, избрали машиностроителни специалности.

„Видах дуално обучение в немската фирма Deckel Maho Gildemeister. Това е водеща фирма с 200-годишна история, която произвежда едни от най-добрите стругове и фрези. Преди 4 години е спечелила търга за производство на детайли за двигателите на „Ролс-Ройс“, – разказва инж. Иван Иванов. – Дуалното обучение в тази фирма е повече практически насочено. То е след завършване на средно образование и е за получаване на средно специално образование. По-скоро е

преценява плюсовете и минусите във всяка една дейност, той забелязва някои негативи, чието отстраняване ще доведе до по-добри резултати в дуалното обучение. Според него, стажът на учениците в производствените структури често е непълноценен, тъй като няма съответствие между теоретичната насоченост и практическата подготовка. Затова той предлага допълнителна теоретична подготовка в самата фирма, при която специалисти от завода да разяснят на учениците същността на процесите и технологиите.

След тази теоретична подготовка учениците да положат изпит и които го издържат и желаят да работят тук, да получат трудови договори.

Третото предложение на Иван Иванов е свързано с учениците, които са издържали изпитите и остават в „Арсенал“. „Трябва да се грижим за тях, да следим развитието на всеки ученик и да се водим от мисълта, че ние създаваме кадри за нашето производство“, аргументира се наставникът на бъдещите машиностроители.

„Арсенал“ има възможностите и ресурса да си създаде качествени млади кадри, – подчертава инж. Иванов. – Защото бъдещето на завода са кадрите“.

Юлия Младенова

Новите колежани:

ИСКАМЕ ДА СЕ РАЗВИВАМЕ

Няма как да не им се възхитя. Антон Вълчанов и Недка Спасова – той тъмноок, тя русокаса. Но това, което ме впечатлява в тази привлекателна млада двойка, е тяхната обща цел да се развият като специалисти. „Млади хора сме, трябва да надграждаме, да постигаме по-високо професионално ниво“, категорични са и двамата. Двама от новите колежани на „Арсенал“.

Той е от 10 години в „Арсенал“, в момента е оператор в 5/610. Неговото хоби е да лети с паропланер и от 2 години се пуска в това екстремно преживяване. Тя е от 1 година и половина в дружеството и работи като ОТК в 0/790. Заедно са повече от една година. Изпълнени с енергия и мечти, Антон и Недка реално оценят всички предимства, които предоставя дружеството за професионално и кариерно развитие на младите и амбициозни хора като тях. Единодушно решават да учат заедно. Чудесна възможност за това дава Техническият колеж в Казанлък.

Антон Вълчанов и Недка Спасова са сред първите записали се за обучение в Колежа за новата учебна 2020-2021 година. „Техническият колеж и условията, които предоставя „Арсенал“ за студентите в него, са една много добра възможност за нас, – споделят двамата. – Щом сме заедно, ще ни бъде по-лесно. Много е удобно това, че учебното заведение е в Казанлък, не се налага пътуване и отсъствия от къщи, има много добри преподаватели, а работата в „Арсенал“ подпомага практическата ни подготовка. Това обучение е шанс за всеки млад човек, който се стреми към повече знания и професионално израстване“.

В Техническият колеж в Казанлък, който тази година изпрати първия си випуск по специалността „Технология на машиностроенето“ и набира кандидат-студенти за новия випуск, се реализира нов подход на обучение. Колежаните учат и работят в своя град, имайки възможността да получават теоретични знания от висококвалифицирани преподаватели и да се обучават практически в самите заводи. Учебната програма е съобразена с нуждите на бизнеса. Студентите имат уникалната възможност да придобият познания и практически опит в различни области и едновременно с това да ги прилагат в своята работа.

Съгласно Студентската си програма, за всички студенти, работещи в „Арсенал“, дружеството е поело изцяло таксата за първия семестър. През втория семестър, при успех 5.51 и нагоре, обучението отново е безплатно за студентите. За тези, които имат успех между 4.51 и 5.50, „Арсенал“ плаща 70% от таксата, а за останалите с успех до 4.50, но са си взели изпитите – 50%. Осигурява се и платен ученически отпуск според учебната програма.

Откриването на Техническият колеж в Казанлък стана факт благодарение обединените усилия на общинското ръководство, бизнеса в града и академичното ръководство на Технически университет – София. Благодарение на мащабната дарителска кампания, инициирана от „Арсенал“ АД и подкрепена от останалите предприятия в града, Колежът разполага с напълно обновена база.

Юлия Младенова

Архитектура и дизайн: Завод 12

Това не е парк „Розариум“, нито пък е детска площадка. Чудни съоръжения красят градинката пред управлението на енергийния Завод 12 в „Арсенал“. Няма как да ги пропуснете, минавайки край тях. Люлки, боядисани в пъстри цветове, кръгли масички на една ръка разстоя-

ние и в допълнение – шестостенна кашпа със свежи цветя.

Не може човек да не изпита истинско удоволствие да изпие едно кафе или просто да седне на раздумка с колеги през почивките, заобиколен от създадени екстериор. Находчиви майстори са съживили стар отпадъчен материал – дърво, метални тръби и даже механизми от излезли от употреба чертожни дъски. Не сме далеч от истината, че в „Арсенал“ може да се измайстори всичко, дори от на пръв поглед ненужни предмети. И е приятно, нали?!

Първолета Петкова

Атанас от 1/110:

ПОСОКАТА „АРСЕНАЛ“ Е ТОЧНАТА ЗА МЕН

Атанас Стоянов е млад човек, един от хилядите в „Арсенал“. Толкова млад, че неговото ЕГН започва с числото 91.

Но вече достатъчно добър в работата си, за да бъде излъчен от началника на цех 110 в Завод 1 на казанлъжската оръжейница – Георги Ангелов, като един от арсеналските отличници, записани в Алеята на славата 2019-2020.

Атанас е млад човек, носител на духа на времето. Яхнал е мотоциклет, с който кръстосва пътищата на страната, когато може. И всеки ден „на двете колела“ цепи порива на вятъра по маршрута Енина - „Арсенал“.

Спортната визия и младежкия хъс разчитаме и в татуса с ръкописен шрифт на английски език по дясната ръка под бицепса: „Само Бог може да ме съди“. Бог, очевидно, досега е на неговата страна: изборът „Арсенал“ го устройва и няма причина скоро да бъде променен. Избраната лична посока засега е точната за него посока.

Атанас Стоянов е електрокаррист. Карист, както колегите го наричат. В голямата фирма каристите не са толкова много, познават се повечето. От всички тях има само две жени. Професията е мъжка, защото арсеналските каристи не просто правят курсове с качени товари из цялото предприятие, често се налага те сами да пренасят това, което возят. Атанас казва, че най-сложното в тази работа, която той, освен, че харесва, и много обича, е че трябва да се внимава.

Да се внимава много и непрекъснато

Карите се движат бързо и почти безшумно, като добавим и общия производствен шум от машините, вниманието на водача следва да се заостря, особено при влизането в големите халета, когато неочаквано за хората вътре изведнъж се появява нещо, което се движи бързо и с товари. Атанас знае това, той е професионалист в работата си. Колите, моторите, движението с транспортни средства го вълнува от малък. Било му така интересно, че се записал да учи в Транспортния техникум в Казанлък. И сега, освен че управлява транспортно средство, той обича „да си човърка“ из двигатели, интересно му е да коментира автомобили, да следи новостите, да споделя с приятели.

Като цяло неговите приятели и съученици от Транспортния техникум са повечето в „Арсенал“. Той е от малкото щастливци да работи точно според образованието си по диплома. Много от неговите съученици са станали монтьори, стругари, фрезисти, каквото е било нужно към момента, когато са постъпили тук.

Атанас идва в „Арсенал“ през 2010-а година.

Като много други и той

следва семейния опит. Майка му работи в „Арсенал“, била е в Завод 5, а преди това – в Завод 2. Сега вече и брат му е тук – в Завод 5.

Атанас идва дори преди да си вземе дипломата. Преди да мине държавните си изпити. И така –

цели 10 години на едно място

Наско признава, че напоследък, поради кризата с коронавируса, и в „Арсенал“ се усещат промени. Но самият той не е от работниците, които са излизали в неопределен отпуск, освен в началото на кризата – в извънредното положение в края на март. Работата на електрокара няма да свърши, нито да намалее скоро. А, освен това, той е вършил и може да върши и много други неща. Разбира се, основното е пренасянето на детайли, заготовки и готова продукция между различните заводи, цехове и производствени участъци, най-често свързани с арсеналските специални автоматични изделия. Атанас Стоянов смята, че дори в сегашната световна криза

„Арсенал“ си остава добро място

И не е време за лични експерименти за смяна на работата, ако искаш да направиш такава. Той самият не мисли да я прави. Не мисли на този етап и за голяма лична промяна. Все още няма свое семейство, смята, че това решение е сериозно и следва да се обмисли добре, да се избере подходящия момент. И човек, разбира се. За това все още не му е дошло точното време. Своето време, като

цяло, Атанас обича да разпределя точно и според това, което му харес-

ва. Живее на село, защото „къщата си е къща“, макар да има много домашна ра-

бота. Животът на свобода и чист въздух е несравним с живота в апартамента, казва Стоян. И са много хората, които мислят като него.

С бонуса в плик от Алеята и с малко добавка Атанас си направил подарък за спомен – купил си лична водоструйка. Да му напомня събитието, пък и да върши работата. Колкото до Алеята, той също, като много други от списъка, признава, че е бил в известна степен притеснен от новината. Мисли, че когато работи за това, някой да го отлечи по даден повод, а просто, за да си върши работата, при това – с удоволствие. Удоволствието не се скършва, дори когато се налага по-тежък физически труд при товаренето на някои от сандъците и пакетите, които пренася. Удоволствие е също да ти казват „Здрасти!“ с усмивка, докато „прелиташ“ от цех на цех и от завод на завод. В „Арсенал“ на електрокарриста Атанас Стоянов от 1/110 му е уютно и се надява ситуацията с кризата да повлияе възможно най-малко, защото по целия свят има проблеми. Негови познати и приятели дори се връщат от чужбина, защото са загубили работата си. Отличникът от Славата, момчето, което живее така, че когато дойде време Бог да съди, да му отреди справедливото, онова, което за него е най-добре. Досега така е било: 10 години работа, от първия до днешния ден, само и единствено – в „Арсенал“.

Диана Рамналиева

„Арсенал“ АД – Казанлък търси да назначи

• Строителни работници:

- Кофражисти
- Мазачи
- Работници за облицовки - фаянс и теракота

• Монтажник метални изделия

- Изисквания:**
- Кандидатите да имат завършено средно образование и опит по специалността.

• Електротехник

• Електромонтьор

Изисквания:

- Кандидатите да имат средно специално образование
- Да притежават свидетелство съгласно ПБРЗ по електрообзавеждане с напрежение до 1000 V
- Четвърта квалификационна група
- Трудов стаж по специалността – 2 години

„Арсенал“ АД е най-големият работодател в страната в сферата на машиностроенето, с богата и последователна социална политика. Фирмата предлага редица социални бонуси, месечни ваучери за храна, възможности за кариерно и професионално развитие. Изплащат се допълнително 150 лева за отдалеченост, ако одобреният кандидат е от община Стара Загора.

Желаещите да кандидатстват за позициите могат да изтеглят документи от сайта на „Арсенал“ АД www.arsenal-bg.com/kadri

или да ги получат от Офис № 1 „Пропуски“ на централния портал от 7,00 до 17,00 часа. Попълнените документи могат да бъдат изпратени на електронен адрес: kadri@arsenal-bg.com

или подадени в град Казанлък, бул. „Розова долина“ № 100, Офис № 1 „Пропуски“.

Повече информация кандидатите могат да получат от Направление „Човешки ресурси“ на дружеството на телефон: **0431/5 77 47**.

АРСЕНАЛЦИ ВАЯТ УНИКАЛНИ СУВЕНИРИ

Шум от фреза и работещ струг ме посрещат от вратата на първата работилница. Съсредоточени в работата си, двамата мъже даже не обрънаха особено внимание на това кой влиза. По-навътре е тихо. Създадена е творческа атмосфера. И така трябва да бъде. Тук, в

като траен спомен от пребиването в предприятието. Групата тогава се ръководи от Бальо Балев. Творческата работата поемат Яко Стоилов, Стефан Христов, Иван Антонов и Петя – възпитаничка на тревненската гимназия по дърворезбарство. А новото място е... ста-

наха при нас и от тук ги изпратихме...". Това е звеното в „Арсенал“, в което има, може би, най-малко тежест. „Започне ли някой при нас работа, тук си остава“, казва без колебание Нели. Светла Йорданова е от 1986 г., Иван Бабинков е тук от 20 години. Имат и

Доайенът е Милчо Ангелов, на 66 години. Той е натруपाल опит с годините и е „дялан камък“ – каквато и задача да му се постави, не му се опира.

Питам се какво е толкова магично в тази стара сграда? Кое е това, което обсебва и задържа тук?

води. Преди години

**техният колега
Любо Дудев е направил
царската корона,**

колие и пръстен от сребро за тогавашната Царица Роза. Правили са и декоративни решетки.

В последните години основно се набляга на изработването на сувенирни ножове и оръжия. Не правят снимки на всичко, което излиза изпод сърчните им ръце. Иначе щяха да се затрупат с тях. Цяла ловна сцена стоеше на една от карабините в Музея на „Арсенал“ до преди години. Невероятно красива и с изпипани всички детайли – ловецът с пушката сред дърветата, кучето до него, яребиците в краката му – съвършенство. Отделно са направени и инкрустации по металната част на карабината. Някои от гостите на фирмата се наслаждават на това творение. Не по-зле изглеждат и сувенирните пистолети и ножове. За тях се изработват и специални луксозни кутии. Пак те си ги правят. Ножовете са няколко вида,

тази стара сграда, работят 8 души, които с ръцете си изработват най-красивите изделия. Онези, предназначени за официални гости на „Арсенал“. Сувенири, които са уникални по своята същност. Защото два пъти едно и също нещо не се прави. Произведения на изкуството се създават тук.

**В „сувенирната група“,
както я знаят мнозина**

Това звено е създадено още в края на 70-те години на миналия век в Крън, където беше и един от филиалите на завода, тогава все още Машиностроителен комбинат „Фридрих Енгелс“. Постарите работници помнят, че идеята е била на Христо Костов. Явно тази идея се е породила заради самите обстоятелства. Все по нещо се е налагало да се изработва за по-официални гости или случаи. Така от дребните сувенирчета, значки, табелчици, се минало към по-сериозни изработки.

В началото на 80-те години на тази групичка от хора със сърчни ръце и усет към кра-

ра сграда. Една от първите, построени с преместването на „Арсенал“-а от София в Казанлък. Ниска, с няколко помещения. В едното се разполагат машини за изработване на заготовките на някои изделия. На тях често работят Румен Русев и Красимир Зафиров. Красимир, казват, че имал „златни ръце“ – изпипва си работата до съвършенство. Румен пък, освен работата в „Арсенал“, има и друга слабост – иконите. Изработва от дърво иконостаси за църквите.

В друга зала са обособени места, на които се работи ръчно и се извайва най-фината част от сувенирите, статуетки, плакети, пластички, пана – всичко, което им се постави като задача. Преди години в другата част на тази сграда се е помещавала печатницата на „Арсенал“, която от години вече не функционира. Затова пък е останало волейболното игрище, точно до нея. Вече малко пообрасло с трева, защото няма кой да спортува там.

Нели Йотова, отговорник на групата сега, си спомня някои от колегите, с кои-

съвсем ново попълнение. Само от година и половина към групата се присъединява Нели Рובהва, която вече се чувства на мястото си и

може да реализира художествените си възможности. Преди е работила на други места, но не се е чувствала така удовлетворена, както тук. Гледам я в ръцете как изработва дръжката на един нож – внимателно, търпеливо, усърдно. Заедно с нея към групата се присъединява и Трендафил Жеков.

Това не им пречи да бъдат много сплотени и задружни. Пък и те са само 8 души. Знаят си и болките, знаят си и радостите. „Преди се събирахме повече. Ходехме по излети и по екскурзии, заедно бяхме по празниците. Но в последните години вече не е така. Поостаряхме ли, не знам... Май повече ни се иска да си поговорим през почивките“, споделя Светла Йорданова. Тя е само с три години по-малко стаж в групата от Нели Йотова и често я замества, когато отсъства от работа.

С годините се е налагало да изработват какво ли не. Даже имат спомен, че преди време са изработвали градинска мебел – столове и маси, отлети от метал. Буквите на арсеналската полилиника също са изработени от групата. Нели със съжаление отбелязва, че навлезлите нови технологии са ги лишили от възможността на ръка да изработват букви и табелки. Шестоградните саксии около „Арсенал“, изработени от алуминий, също са тяхно дело. Изработвали са купи и плакети за различни турнири и други по-

но дърворезбата на дръжките им не се повтаря. И всички, който притежава такъв нож – с логото на „Арсенал“, може да счита, че притежава оригинал.

Нели Йотова ми обяснява какъв е целият технологичен процес. На машина се изработва поединично металната част на изделието, чисти се, лъска се, надписва се на ръка и му се придава блясък. Дръжката е дело на друг колега, който предварително изрисува с молив това, което после се издълбава с длето. После дървото се обработва и лакира. Изработва се през това време и кутията и, когато всичко е готово, изглежда вече истински подарък. Такива подаръци имат много посетители на предприятието – известни личности, политици, министри, официални гости.

Удоволствие и удовлетворение изпитва всеки един от тях от онова, което сътворява. Така се раждат красотата, естетика и извънство. Защото всичко идва от сърчните им ръце. И от сърцето.

сивото им е намерено ново място, на което да сътворяват вече по-често и повече естетически издържани предмети, които да остават

то е започнала работа още през 1983 г. „Много години минаха оттогава. Сякаш цяла вечност... Имаше наши колеги, които до края оста-

Много бързо и той се вписва в малобройния колектив и вече може да се разчита на него като пълноценен негов член.

В „Орешака“: Любими руски хитове докосват душата

Поради повишения интерес към автентичната руска кухня, руската водка и руската музика, ресторант „Орешака“ поднася поредната приятна изненада – три вечери с руска концертна музика в изпълнение на Борислав Недев.

Дните са **1, 2 и 3 септември**, началото е от **19 часа**. Кувертът за добротото настроение и вкусната храна е 35 лв. (без децата до 10-годишна възраст). Шеф-готвачите на емблематичното заведение предлагат разнообразие от ястия, които предизвикват интереса на посетителите и жела-

ние непременно да опитат популярни руски рецепти или да изберат от апетитните изкушения в основното меню.

Незабравими руски хитове и любими романи ще докоснат душите ви, а след вкусната вечеря можете да потанцувате – приказна е атмосферата на градината. Незабравимо преживяване, наситено с романтика и кулинарна наслада.

За любителите на руската кухня **ресторант „Орешака“** предлага разнообразие от ястия, приготвени по оригинални рецепти, както и характерни руски напитки.

- Микс зелени салати с домашно опушена белуга с мариновано печено авокадо, чери домати и бадемово-лимонен дресинг;
- Превъзходната салата „Оливие“ (Руска салата);
- Студена супа „Окрошка“;
- Руска уха с белуга с прелечени кростини, поднесена с ароматен дип (рибена чорба);
- Селюдка с лук и картофи;
- Филе белуга на BBQ със зелени аспержи, пресни бейби картопки и сос Холандез;
- Квас, приготвен в ресторанта по стара руска рецепта;
- Естествено газирана грузинска минерална вода „Боржоми“.

Кулинарните изкушения, съчетани с изискани питиета, носят пълна наслада на сетивата.

За резервации: Тел: 0 700 70 717

<https://oreshaka-bg.com>

С ФАНТАЗИЯ И МАЙСТОРЛЪК... ПО АРСЕНАЛСКИ

Неподозирани таланти има в „Арсенал“. Изобретателни, сърчни, неу-

на Данаила Дамянова. Тя е работничка в Участъка за каучукови и пластмасо-

морни, съчетаващи работата на машините в цеха с идеите си на ландшафтни архитекти, макар и да не са професионалисти в тази област. Фантазията, която създава красивите пространства пред цех 290 на Завод 1, е

ви детайли. В „Арсенал“ е от 2004 година, а страстта ѝ към оформлението на градинските пространства се заражда от къщата ѝ в град Шипка, където има голям двор. Но думата ни е за прекрасната градинка до

самия цех, която в минутите на почивка Данаïла започва да прави. Помагат ѝ всички колеги. Носят пръст, заравняват, а въщи тя непрекъснато се рови в интересни какви растения да засади, как да ги съчетае, че да има и зеленина, и цветове да пъстрят, и алпинеум да се оформи, и глътката кафе да е сладка в новия кът за отид.

Истински цветен рай са си създали арсеналци от 1/290 със своите здружни усилия и с невероятната арсеналска изобретателност. От стари палети са сглобени местата за сядане в къта за почивка, а ненужните гуми са се превърнали в декоративни саксии. За да не съхне китната зеленина и цъфтящите растения да са винаги свежи, са си измайсторили и поливна система.

Градинката е в пълен унисон с тази част от цеха, която е изцяло ремонтирана и наскоро обновена – от март тази година. Вътре е поскоро като аптека, отколкото производствен участък. Чисто, приятно, аспираторите работят, климатизацията носи хладина в горещия августовски ден, до прозорци-

те са аранжирани саксии със стайни растения. На покрива на сградата, която е първата построена на територията на завода през 1924 година, се вее националното знаме. Всеки от работещите тук стриктно спазва установените правила за поддържане на чистотата, казва младият

Наред с изпълнението на производствените задачи, арсеналци от Участъка за каучукови и пластмасови детайли в Завод 1/290, са си поставили за цел да продължат с озеленяването и зацветяването наоколо. Идеята на Данаïла е да се оформи и градинка с рози,

началник-смяна инж. Христо Стоянов. Машините и работните места задължително се почистват след приключване на работа, битовката блести.

които да се съчетаят с падаща зеленина... С фантазия и майсторлък, само както арсеналци го могат.

Юлия Младенова

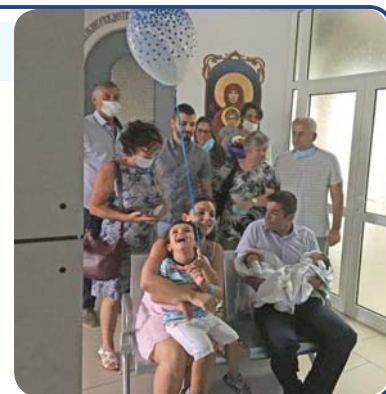
Честито!

Да са честити внуците Димитър и Никола на Неделчо Йорданов, ръководител-направление „Качество“ в „Арсенал“ АД. Двойна радост озари фамилията, след като семейството на сина му Йордан се увеличи с още две момчета – близнаците Димитър и Никола, които се родиха на 28 юли. За безкрайна радост на мама Мария, специалист „Международни отношения и право“, татко Йордан, пилот в Wizz Air, и, разбира се, на цялата рода (на снимката). С това юначетата в семейството стават три – преди 3 години се роди Даниел, който вече е горд батко на своите братчета.

„Безкрайно съм щастлив!“, споделя дядото Неделчо Йорданов. И допълва, че в живота на човек най-важното са децата, всичко останало е преходно.

И още един Никола се роди. На 17 август проплака внукът на друг арсеналски кадър – Първолета Петкова, дългогодишен уредник в музей „Арсенал“, сега редактор във в. „Трибуна Арсенал“. Момченцето е първороден син на по-малката ѝ дъщеря Станислава.

Да са живи и здрави Никола, Димитър и Никола и да носят с достойнство красивите си български имена!

ОТ ВИДИН ДО БУРГАС, ЗА ДА ИЗБЕРЕШ КАЗАНЛЪК...

Още по говора си проличава, че това момче не е казанлъчанче. От Северозапада е. От Видин.

Тръгва като младеж от родния си край. Онзи край, на който в последните години му излезе името „северозападнаЛА“ България. Но,

както навсякъде у нас, така и там има будни и амбициозни хора. И тъй като трудно могат да се реализират в този край, Иван, като други свои съграждани, тръгва да си търси друго място за реализация. И я намира, за наша радост, в Казанлък. По-точно в „Арсенал“. От пет години Иван Иванов е юрисконсулт на „Арсенал“ АД и на „Арсенал - 2000“.

Бъв Видин завършва СОУ „Цар Симеон Велики“ с профил биология, химия и математика. Доста се позамисля младежът – накъде да поеме. Нещо биологията и химията като че ли остават на заден план. Започва да клоши към правото. Отначало се позамисля, но по-задълбочените проучвания го карат да погледне по-сериозно на това предложение. Замисля се – що е то право? Какво ще му даде тази дисциплина? Докъде ще го изведе? Как ще се реализира? Разсъжденията му го водят до смисъла за „справедливата кауза“, за правото в неговата всеобхватност и законови ред. И решава да премине по диагонал страната, за да тръгне от Видин и да стигне до Свободния университет в Бургас. 13 часа път. С камили, без камили... С автомобил, с влак... Откъдето и да го погледне човек – далечко си е.

От северозапада до югоизтока

Най-важното е, че не съжалява. В нито един момент не съжалява, защото там, в университета, среща и бъдещата си половинка – Полина. Поли е от Казанлък. Тук е отраснала, тук са й близките, тук са й приятелите.

Премисляйки всички „за“ и „против“, младото семейство решава да се установи трайно в Долината на розите. След като вече е преминал страната по диагонал и е решил да свие семей-

но гнездо тук, младият мъж започва, като глава на семейството, да се оглежда за работа. Търси нещо, което да съответства на образованието му – все пак вече е дипломиран юрист. Така само месец-два след като идват в Казанлък, попада на обя-

ва за работа не откъде да е, а от „Арсенал“ – всеизвестният оръжен гигант. Предложението е за длъжността „Организатор маркетинг“. Освен висшето образование, едно от изискванията е много добро владение на английски език. Сигурен в добрата си подготовка по английски, получена в Училища „Европа“ и от университета, Иван Иванов подава документи за длъжността и се явява на събеседване. Самият той остава изненадан от факта, че е одобрен и започва работа. Преди това е работил още като студент, а по-късно и като стажант,

но „Арсенал“ е друго нещо – безспорен авторитет

Самото име респектира достатъчно. Впоследствие разбира, че „Арсенал“-ите са два и длъжността е точно за „Арсенал - 2000“.

Още първия ден, когато влиза в отдела, го поема прекият му ръководител Марина Йорданова. Естествено, следва запознаване не само с колегите, с които ще дели един офис, но и с много други служители. Бъдещата му работа изисква да познава много хора. Този, онзи – близо 50 души. „От притеснение на някои не им чух имената, на другите пък ги забравих на момента“, споделя за първия си работен ден във фирмата Иван и го определя като курioзен. Е, всяко начало е трудно.

Но имена и длъжности се научават, а работата – тя е човешка наука. Стига да искаш – всичко се преодолява. Три години Иван работи в отдел „Маркетинг“ и колегите го определят като сериозен и отговорен млад човек. „Работи задълбочено, прецизен е и си изпизва нещата“, казва Марина Йорданова. В отдела попада на млади хора и паралелно с професионалните отношения се завързват и приятел-

ства. А те толкова много му липсват, защото видинските са на повече от шест години „разстояние“, пък тук още никого не познава. Приятелите на Поли стават и негови приятели. А Иван, освен че е интелигентен и възпитан млад мъж, е и много контактен. Бързо се сприятелява и намира общ език и тема с всеки. Освен това, след като са наясно с юридическата му подготовка, от време-навреме се подпитват за някой правен казус до него. Неофициално. Не само по приятелски, но и служебно. В един момент обаче ръководството съзира в него потенциал като юрист и му предлага да започне като юрисконсулт – вече съвсем по специалността. Оказва се, че фирмата от години работи с външни юристи, а се появява необходимост от специалист с юридическа подготовка, който и добре да познава спецификата на работата в предприятието. „За краткия период от три години и половина успях да натрупам достатъчно опит и познания за фирмата, които днес са ми особено полезни. Това ми дава шанс за изява на възможностите“, споделя

европейско и международно законодателство. А това са едни „тухли“, както си ги наричахме в университета... Иска четене, анализирани и тълкуване на материята“, споделя младият специалист.

В задълженията му влизат изработване, проверка и редакция на договори, касаещи „Арсенал“ АД и „Арсенал - 2000“ АД, договори със стипендианти на фирмата, защита интересите на предприятието в различни дела и административни производства, участия в съвещания на ръководството с юридическа насоченост, съблюдаване имплементирането на законите на територията на дружествата. Често влиза в тясно взаимодействие със специалисти от различни направления за взимане на правилни законови решения. Контактна е и с други свои колеги. Помогат си със Станислава Ненова, която е в същия отдел. Натрупаният опит вече му дава възможност често да преминава от една материя в друга, което е ежедневие в работата му.

Контактува и с такива, които търсят „праведния“ отдел на „Арсенал“. И таки-

интереси и занимания. Влече ги рисуването. Често правят семейни разходки в гората с кучето. Поли и Иван възпитават децата си да бъдат честни и отговорни. Уважението към по-възрастните и към близките са пример за тях.

За себе си Иван казва, че е трето поколение ловец

Първата си пушка получил на 18 години. И тук ловува в такава дружинка. Трофеите му са от дребен и хвъркат дивеч. Е, един път уцелил и „прасето в д...то, но то избягало“, смее се той.

Заради географското разположение на родния му край и контактите с близки и приятели е научил румънски или по-точно влашки. Сръбския пък го научил още като малък от детските мутипликационни филмчета, пускани от сръбската телевизия, която там хващали. Един вид – самоук. Но смята, че се справя „неофициално“ с румънски и сръбски.

Иван, освен законите, чете и много други книги. Влече го пътеписите, научната фантастика, книги за азиатската култура. Последна-

Иван Иванов. На новото си поприще младият юрист се сблъсква с различни казуси и в различни клонове на правото, които допълнително го обогатяват.

Ден с ден не си приличат

„Всеки ден носи нещо ново и различно в работата. А материята, с която се занимавам, е различна от изучаваното общо право в университета. Необходимо е много четене, непрекъснато обогатяване и, разбира се, усъвършенстване. Добре свършената работа се базира на доброто познаване на актуалното национално,

ва случаи има в практиката си. „Как да обясниш на човек, че между „праведен“ и „правен“ има малка, но съществена разлика...?“

Поли работи като старши юрисконсулт във военно формирование. Питам Иван дали обменят опит – все пак работят в една сфера. Отговорът беше категоричен: „Не! В работата и на двамата има конфиденциалност. Няма как да стане. Обсъждаме само правни казуси от общ характер“. Така е. Пък и няма само за закони да говорят. Все пак имат и две деца – близнаците Ники и Криси. Те са вече големи – на 8 години, и си имат свои

та книга, която е прочел, е „Омъжена за Бутан“, която представя свят, различен от нашия. Обича да гледа спортни предавания по телевизията и сам той спортува, когато има възможност. Когато отидат на гости във Видин или Бургас, не се чувстват така, както тук.

„Казанлък е мой дом“.

Такова е неговото усещане. Човек усеща къде е неговият дом – там, където го „върхлятна“ щастие.

А Иван Иванов, от новата генерация на „Арсенал“, е най-щастлив тук, в Казанлък.

Първолета Петкова

